

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 309

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

Ν. 730. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείου Νομικῶν νομοθεσίας». 1

Ν. 733. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου (Β.Δ. 657/1971) καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 2

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 730

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ Ταμείου Νομικῶν νομοθεσίας».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν» ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἄρθρον 4.

Διοίκησις.

1. Τὸ Ταμεῖον Νομικῶν διοικεῖται ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀπαρτιζομένου:

α. Ἐξ ἑνὸς ἐν ἐνεργείᾳ δικηγόρου, ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

β. Ἐκ τῶν ἑκάστοτε Προέδρων τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

γ. Ἐκ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἐφετείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Αἰγαίου καὶ Δωδεκανήσου.

δ. Ἐξ ἑνὸς συνταξιούχου δικαστικοῦ λειτουργοῦ.

ε. Ἐξ ἑνὸς συνταξιούχου δικηγόρου.

στ. Ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

ζ. Ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

2. α. Τὰ ἐν ἐδαφίοις β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου μέλη, ὑποδεικνύουν ἐγγράφως τὰ ἀναπληρωτικὰ αὐτῶν μέλη, τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἀνήκουν εἰς τοὺς αὐτοὺς Συλλόγους.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῆς ἰδιότητος τῶν ἐν ἐδαφίοις β' καὶ γ' μελῶν, διαρκούσης τῆς θητείας τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, ταῦτα ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἐκλεγέντων νέων Προέδρων, οἵτινες καὶ ὑποδεικνύουν τά, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, αναπληρωματικὰ αὐτῶν μέλη, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποδείξεως, ὑπό τινος τῶν ἀνωτέρω, ἀναπληρωματικοῦ μέλους, τοῦτο διορίζεται ἐλευθέρως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου Συλλόγου.

Μέχρις ἐκδόσεως τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ διορισμοῦ τῶν νέων τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν, τὰ ἀπερχόμενα μέλη ἐξακολουθοῦν παρέχοντα τὰς ὑπηρεσίας των.

β. Τὸ ἐν ἐδαφίῳ στ' τῆς προηγουμένης παραγράφου μέλος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης.

γ. Τὰ ἐν ἐδαφίοις δ', ε' καὶ ζ' τῆς προηγουμένης παραγράφου μέλη, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

δ. Πάντα τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, ὡς καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ., διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁριζομένου ἅμα δι' αὐτῆς ἑνὸς Ἀντιπροέδρου, ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίοις δ' ἕως καὶ ζ' μελῶν.

3. Εἰς τὸ ἐκ Θεσσαλονίκης μέλος τοῦ Δ.Σ. τὸ προσερχόμενον εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτοῦ, χορηγεῖται, πέραν τῶν δαπανῶν μετακινήσεώς του καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ὁριζομένη εἰς τὸ ἓν τριακοστὸν (1/30) τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ δημοσίου πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῷ 1ῳ, δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐκτὸς ἕδρας καὶ μέχρι δύο (2) τὸ πολὺ ἡμερῶν δι' ἑκάστην μετακίνησιν.

4. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ. παρίστανται, ἄνευ ψήφου, οἱ Διευθυνταὶ τοῦ Ταμείου, εἰσηγούμενοι τὰ πρὸς συζήτησιν θέματα.

5. Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου ὁριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Σ.

6. Ἡ θητεία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, περὶ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παρατεινομένη μέχρι τοῦ διορισμοῦ νέας Διοικήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας της.

7. Ἐν περιπτώσει χηρεύσεως καθ' οἱονδήποτε τρόπον, θέσεώς τινος τακτικοῦ ἢ ἀναπληρωματικοῦ μέλους διορίζονται κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενον τρόπον νέα μέλη διὰ τὸν ὑπόλοιπον τῆς θητείας χρόνον.

8. Τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ.Σ. ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν παντὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

9. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ἀναπληροῦν τὰ τακτικὰ τοιαῦτα ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος.

10. Μέλος τοῦ Δ.Σ. ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως ἐπὶ ἓξ (6) συνεχεῖς συνεδριάσεις δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου.

11. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὴ καὶ ἄμισθος παρεχομένης μόνον εἰς τούτους καὶ τοὺς παρισταμένους εἰσηγητὰς καὶ γραμματέα, ἀποζημιώσεως κατὰ συνεδρίασιν, ὁριζομένης διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

12. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει μετὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, τακτικῶς μὲν ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις ἤθελε παραστῆ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη.

Ἡ ὡς ἄνω πρόσκλησις μετὰ περιλήψεως τῶν πρὸς συζήτησιν θεμάτων, ἀποστέλλεται εἰς τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη, τοὐλάχιστον τὴν προτεραίαν τῆς συνεδριάσεως.

13. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει παρόντων πέντε τοὐλάχιστον μελῶν ἐν οἷς ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ γνώμη ὑπὲρ ἧς δίδεται ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

14. Ἡ διαχείρισις τῶν ὑποθέσεων τοῦ κατ' ἄρθρον 30 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 Λογαριασμοῦ Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων Ἑλλάδος, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν ἐκ Δικηγόρων μελῶν τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Νομικῶν.

Διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων (4) μελῶν καὶ πλειοψηφία τῶν παρόντων».

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου λήγει ἡ θητεία τοῦ ὑφισταμένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Μέχρι τῆς συγκροτήσεως τοῦ, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, νέου Δ.Σ. ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦν τὸ ὑφιστάμενον Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἐδάφιον η' τῆς παραγράφου 1 τῆς περιπτώσεως Β' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, «περὶ τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«η) Οἱ δικασταὶ τῶν τακτικῶν Διοικητικῶν δικαστηρίων ὡς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς γραμματείας αὐτῶν».

2. Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διορισθέντες εἰς θέσεις διοικητικῶν (φορολογικῶν) δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων τῆς γραμματείας τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων καὶ μὴ ὑπαχθέντες εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀσφαλίζονται εἰς τοῦτο ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφ' ὅσον ὑποβάλουν περὶ τούτου αἴτησιν ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν ἀπὸ ταύτης.

3. Οἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενοι, πέραν πάσης ἄλλης ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας, κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τὸν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνον ὑπηρεσίας των εἰς τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια. Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται διὰ καταβολῆς τῶν ἑκάστοτε κατὰ τὸν χρόνον αὐτῆς ἰσχυόντων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς πραγματικῆς προϋπηρεσίας ποσῶν.

Ἐκ τοῦ συνολικῶς ὀφειλομένου ποσοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προϋπηρεσίας, ἀφαιρεῖται πᾶν ποσόν, ὅπερ τυχὸν κατεβλήθη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω εἰς τὰ Μετοχικὰ Ταμεῖα «Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων», «Στρατοῦ», «Ναυτικοῦ» καὶ «Ἀεροπορίας», εἰς ἐκπλήρωσιν οἱασδήποτε ἀσφαλιστικῆς ὑποχρεώσεώς των πρὸς αὐτὰ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἀποδοθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. Τὰ ἀνωτέρω Μετοχικὰ Ταμεῖα ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς ταῦτα αἰτήσεως ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ βεβαιώσεως τοῦ ἐκκαθαριστοῦ ἀποδοχῶν του περὶ τοῦ ὕψους τῶν ὑπὲρ τῶν ἀνωτέρω Ταμείων, γενομένων κρατήσεων, ἀποδώσουν εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, ἀτόκως, τὰ εἰς αὐτὰ καταβληθέντα, ὡς ἄνω, ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ποσά.

4. Ἡ ἐξόφλησις τῆς βαρυνούσης τοὺς βάσει τῆς παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀσφαλιζομένους εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ὀφειλῆς ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προϋπηρεσίας εἰς τὰ Διοικητικὰ (Φορολογικὰ) Δικαστήρια, δύναται νὰ γίνῃ εἰς τεσσαράκοντα ὀκτὼ (48) ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις καὶ διὰ παρακρατήσεως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑποχρέων. Ἐν καθυστερήσει δόσεως, ὀφείλεται ἡ ἐν τῷ νόμῳ ὁριζομένη προσαύξησις μέχρις ἐξοφλήσεως. Ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος προϋπηρεσίας, εἰς τὰ Διοικητικὰ (Φορολογικὰ) Δικαστήρια ἄνευ ὑποχρεώσεως ἐξαγορᾶς, ὁ χρόνος διὰ τὸν ὁποῖον ἐγένετο παρακράτησις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀνωτέρω, ἀποδοθεῖσα ὡς εἰσφορὰ εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. Ἐφ' ὅσον τὰ ἀποδοθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον ποσὰ ὑπελείποντο, κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρακρατήσεως, τῆς ἰσχυούσης εἰσφορᾶς ἐμμίσθου ἠσφαλισμένου τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ, τὸ μὴ ἀποδοθὲν μέρος καταβάλλεται ἀναπροσηρμοσμένον βάσει τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς.

5. Τὰ ἐν παραγράφοις 2 ἕως καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας φορολογικῶν δικαστῶν καὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἐπὶ τῶν ἐξερχομένων τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ ἐκ τοῦ χρόνου προϋπηρεσίας μόνον ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλαχίστων χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος.

6. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐξαιροῦνται τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου οἱ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Εἰδικῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως, οἱ ἰατροδικασταί, οἱ ἔκτακτοι ἢ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ἢ ἐπὶ ἀπολαυῇ ποσοστῶν ἢ ἄλλων δικαιωμάτων ἐργαζόμενοι ὑπάλληλοι καὶ καθαρισταὶ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπαγομένων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει».

7. Οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες τεχνικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Δ/νσεως Εἰδικῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου Ἀσφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως, ἀσφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ ταύτης, ὑποβάλουν εἰς τοῦτο σχετικὴν αἴτησιν.

8. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 ἕως 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν τρόπον ἐξαγορᾶς τοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

9. Οἱ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 265/71 Β. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ μεταφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ θέσεων, ὡς καὶ «περὶ μετατάξεως ὑπαλλήλων ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 1/68», μεταταγέντες ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης ὑπάλληλοι ἀσφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ ταύτης, δι' αἰτήσεώς των πρὸς τὸ Ταμεῖον, ἀνακαλέσουν τὴν προηγουμένην αὐτῶν δήλωσιν περὶ μὴ συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου.

10. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 ἕως 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τοὺς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος μεταταγέντας ὑπαλλήλους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν τρόπον ἐξαγορᾶς τοῦ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς τακτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

11. Οἱ ἐκ τοῦ κυρίου προσωπικοῦ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, διορισθέντες εἰς τὸ ΑΣΔΥ καὶ ἐπανελθόντες, μετὰ τὴν κατάργησιν τούτου διὰ τοῦ Ν.Δ. 285/74 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν», εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν ὡς προϋπηρεσίαν, δι' ἐξαγορᾶς, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των εἰς τὸ ΑΣΔΥ. Ἀναγνωρίζεται ὡς χρόνος προϋπηρεσίας, ἄνευ ὑποχρεώσεως ἐξαγορᾶς, τὸ χρονικὸν διάστημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγένετο παρακράτησις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀνωτέρω ἀποδοθεῖσα ὡς εἰσφορὰ εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν. Ἐφ' ὅσον τὰ ἀποδοθέντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρακρατήσεως, ὑπελείποντο τῶν βάσει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἰσχυουσῶν εἰσφορῶν ἐμμίσθου ἠσφαλισμένου Α' τάξεως, τὸ μὴ ἀποδοθὲν μέρος καταβάλλεται ἀναπροσηρμοσμένον βάσει τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Δικηγόρων, τῶν Συμβολαιογράφων, τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων»», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Δὲν δύναται ἐφεξῆς νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα, ὁ συνταξιοῦχος ὑπάλληλος αὐτοῦ, ὁ συνταξιοῦχος τοῦ Δημοσίου, οἱουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, πλὴν ἂν οὗτος τυγχάνῃ ἀνάπηρος ἢ θῦμα πολέμου».

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἐδάφια α' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἐτροποποιήθησαν ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«α) Ἐκ μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν ἐμμίσθων ἠσφαλισμένων καθοριζομένης εἰς ποσοστὸν 7% τῆς πρώτης καὶ 4% τῆς δευτέρας τάξεως ἠσφαλισμένων ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ, τῆς εἰσφορᾶς ταύτης μὴ δυναμένης νὰ εἶναι ἀνωτέρας τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὸν βασικὸν μισθὸν τοῦ 3ου βαθμοῦ τῆς ἱεραρχίας τῶν Δημοσίων Διοικητικῶν Ὑπαλλήλων.

β) Ἐκ μηνιαίας εἰσφορᾶς τῶν ἐν ἀναστολῇ ἀσκήσεως τῆς Δικηγορίας τελούντων ὡς καὶ τῶν Δικηγόρων τακτικῶν καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων ἢ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, ἐκ ποσοστοῦ 3% ἐπὶ τοῦ εἰς τούτους καταβαλλομένου κατὰ μῆνα βασικοῦ μισθοῦ ἢ ἐν μὴ καταβολῇ μισθοῦ, ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐξόδων παραστάσεως ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς μισθοδοτούσης ἀρχῆς διὰ κρατήσεως ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἀπολαυῶν τοῦ ὑποχρέου».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Προκειμένου περὶ γάμου τελουμένου ὑπὸ συνταξιούχου, διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τούτου, ὀφείλεται τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐξοφλήσεως προβλεπόμενον ποσὸν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἠσφαλισμένων, ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνῆκεν ὁ συνταξιοῦχος κατὰ τὸν χρόνον ἐξόδου του ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως.

Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἀτόκως, μετὰ παρέλευσιν δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐντόκως ἐπὶ τῷ ἑκάστοτε ἰσχύοντι ποσοστῷ τοῦ νομίμου τόκου».

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος καταβολὴν ὑποχρεοῦται ὁ ἠσφαλισμένος ἢ
συνταξιοῦχος ἀναγνωρίζων ἐξώγαμον τέκνον ἢ πλείονα τοιαῦ-
τα, ὡς καὶ ἐκεῖνος, ἔναντι τοῦ ὁποίου ἐγένετο δικαστικὴ ἀνα-
γνώρισις ἐξωγάμου ἢ ἐξωγάμων τέκνων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1533 καὶ 1555 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ὡς καὶ ὁ υἱοθετῶν τέκνον.

Τὸ ποσὸν καθορίζεται ἀναλόγως τῆς τάξεως, εἰς ἣν ἀνῆκεν ἢ ἀνήκει ὁ γονεὺς κατὰ τὸν χρόνον τῆς γεννήσεως ἢ τῆς υἱοθεσίας τοῦ τέκνου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς γεννήσεως, ἢ τῆς υἱοθεσίας τοῦ τέκνου ὀφείλεται προσαύξησις πρὸς 5% ἐτησίως».

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ περ. Α' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῶν παρ. 1, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4507/1966, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Α') Ἐν περιπτώσει θανάτου ἐγγάμου ἠσφαλισμένου ἔχοντος συμπληρώσει χρόνον ἀσφαλίσεως 10 ἐτῶν ἢ ἐγγάμου συνταξιούχου τοῦ Ταμείου, ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως πλήρως ἀναγνωρισθέντα, ὡς καὶ τὰ φυσικὰ (ἐξώγαμα) ἔναντι τῆς ἠσφαλισμένης μητρὸς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος τέκνα, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα. Πρὸς τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται καὶ τὰ ἄγαμα ἄρρενα, ἐνήλικα μὲν ἀλλ' ἄπορα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός των, ὡς καὶ τὰ ἄρρενα ἄγαμα τὰ μὴ ὑπερβάντα τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσι σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων ἢ Ἀνωτέρων Σχολῶν. Πρὸς φυσικὰ τέκνα ἐξομοιοῦνται καὶ τὰ θετὰ ἐφ' ὅσον ἡ υἱοθεσία ἐτελέσθη τρία (3) ἔτη τοὐλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀμέσως ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου θετοῦ ἐγγάμου ἢ ἀγάμου γονέως. Δικαίωμα συντάξεως τῆς χήρας συζύγου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου γεννᾶται, ἐὰν ὁ γάμος τούτου ἐτελέσθη ἓξ (6) μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του. Ἡ προϋπόθεσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται:

α) ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν, β) ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ ἐνομιμοποιήθη τέκνον, γ) ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῇ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης καὶ δὲν διακοπῇ αὕτη, γεννηθῇ δὲ ζῶν τέκνον».

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθεισῶν υἱοθεσιῶν, ἔστω καὶ ἂν ὁ θάνατος τοῦ θετοῦ γονέως ἐπῆλθε πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 4507/1966, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 19.

1.α) Αἱ παρεχόμεναι ὑπὸ τοῦ Ταμείου συντάξεις καθορίζονται εἰς ποσὸν δραχμῶν ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφίῳ ἀναγραφομένων, δι' ἑκάστην κατηγορίαν καὶ τάξιν, μονάδων, ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον ι' τῆς παρούσης παραγράφου κοινὸν διὰ πάσας τὰς κατηγορίας καὶ τάξεις, συντελεστήν, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ γ' εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

β) Διὰ τὴν Α' τάξιν Ἀμίσθων	354
Διὰ τὴν Β' τάξιν Ἀμίσθων	177
Διὰ τὴν Α' τάξιν Ἐμμίσθων	150
Διὰ τὴν Β' τάξιν Ἐμμίσθων	75

Διὰ Πρ. Δ/τος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ αὐξομειῶνται αἱ ἄνω καθορισθεῖσαι μονάδες διὰ μίαν ἢ περισσοτέρας κατηγορίας ἢ τάξεις.

γ) Δι' ἕκαστον ἔτος ἀσφαλίσεως μέχρι τριάκοντα ἐτῶν ἡ σύνταξις εἶναι ἴση πρὸς τὸ ἓν πεντηκοστὸν τοῦ, κατὰ τὸ ἀνωτέρω, καθοριζομένου ποσοῦ.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως, ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ δύο πεντηκοστὰ δι' ἕκαστον ἔτος πέραν τῶν τριάκοντα ἐτῶν ἀσφαλίσεως καὶ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ. Οἱ ἔχοντες ὑπερτεσσαρακονταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται προσαυξήσεως τῆς συντάξεως δι' ἕκαστον ἔτος πέραν τῶν 40 ἐξ ἑνὸς πεντηκοστοῦ (1/50).

δ) Ἐὰν διὰ τοῦ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, διακανονισμοῦ συντάξεως, ἡ ἀνήκουσα σύνταξις εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος συνταξιοδοτουμένους εἶναι ἐλάσσων τῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ὑπ' αὐτῶν λαμβανομένης ἐξακολουθεῖ καταβαλλομένη καὶ ἐφεξῆς ἡ αὐτὴ σύνταξις.

ε) Ἡ σύνταξις τῆς κατηγορίας τῶν ἀμίσθων ἠσφαλισμένων Α' καὶ Β' τάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν ἑκατὸν ἑπτὰ (107) μονάδων, τῶν δὲ οἰκογενειῶν αὐτῶν ἡ αὐτὴ σύνταξις κατανεμομένη ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ παρόντος. Ἡ σύνταξις τῆς κατηγορίας τῶν ἐμμίσθων ἠσφαλισμένων Α' καὶ Β' τάξεως, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν ἑβδομήκοντα ἓξ (76) μονάδων, τῶν δὲ οἰκογενειῶν αὐτῶν ἡ αὐτὴ σύνταξις κατανεμομένη ὡς ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ παρόντος.

Προκειμένου περὶ μικτῆς συντάξεως ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ὑπαγωγὴ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατηγορίας τῶν πλειόνων ἐτῶν.

στ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς κατηγορίας εἰς τὴν ἄλλην (ἐμμίσθου εἰς ἄμισθον καὶ τἀνάπαλιν) ἡ σύνταξις τούτου καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ κανονίζεται μικτή, καταβαλλομένου τοῦ εἰς ἑκάστην κατηγορίαν ἀναλογοῦντος ποσοῦ συντάξεως. Τὰ κατὰ τὸ καταργηθὲν ἐδάφιον 2 τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 1621/1939 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» ἀναγνωρισθέντα ἔτη προστίθενται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως ἐν τῇ κατηγορίᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ ὁ ἠσφαλισμένος ἔχει τὸν μείζονα χρόνον ἀσφαλίσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἄμισθος ἠσφαλισμένος διετέλεσεν ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου ὑπὸ ἰδιότητα ἀσφαλιζομένην παρὰ τῷ Ταμείῳ Νομικῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἐδικαιώθη συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου λαμβάνει σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου, ἀμίσθου ἠσφαλισμένου τῆς τάξεως ἣν οὗτος εἶχε κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη τῆς ἀμίσθου ὑπηρεσίας του.

ζ) Ἐν περιπτώσει μετατάξεως ἠσφαλισμένου ἀπὸ τῆς μιᾶς τάξεως εἰς τὴν ἄλλην, ἡ σύνταξις αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του καθορίζεται βάσει τοῦ διὰ τὴν τάξιν εἰς ἣν μετετάγη προβλεπομένου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἔχει συμπεπληρωμένον ὑπὲρ πενταετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὸν χρόνον ἐξόδου του ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως. Ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἀπαιτεῖται ἐπὶ ἐξόδου ἠσφαλισμένου λόγῳ ἀνικανότητος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ὡς ἡ τελευταία αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4507/1966 ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

η) Δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὅπως, ἀναλόγως τῶν ἀποτελεσμάτων ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους, δι' ἀποφάσεών του ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ, καταβάλλῃ εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου ἔκτακτα βοηθήματα.

θ) Εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμείου τοὺς δικαιουμένους συντάξεως κατὰ τὴν 15ην Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους, καταβάλλεται, μετὰ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, ἡμίσεια σύνταξις ὡς ἐπίδομα ἀδείας, ἐφ' ὅσον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου διαπιστοῦται ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος.

Οἱ λαμβάνοντες τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα ἐξ ἑτέρας πηγῆς, δικαιοῦνται παρὰ τοῦ Ταμείου τὴν τυχὸν διαφορὰν μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ χορηγουμένου ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδόματος.

ι) Ὁ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' συντελεστὴς καθορίζεται εἰς τριάκοντα ὀκτὼ (38). Ὁ συντελεστὴς οὗτος δύναται νὰ μεταβάλληται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐποπτεύοντος Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. α) Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος ἐξερχομένων τῆς ἀσφαλίσεως, λόγῳ ἀνικανότητος, συνεπείᾳ νόσου μὴ προϋπαρχούσης τῆς ἀσφαλίσεώς των, καθορίζεται ἀναλόγως τῶν ποσοστῶν ἀναπηρίας, μὴ δυναμένη νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς ἐν παρ. 1ε' τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένης καὶ ἀνωτέρα τῆς συντάξεως τῆς ἀναλογούσης εἰς 40 ἔτη ἀσφαλίσεως τῆς κατηγορίας καὶ τάξεως εἰς ἣν ἀνήκουσιν οὗτοι.

β) Ἡ ἀνικανότης κρίνεται κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

γ) Ἡ σύνταξις τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐξερχομένων λόγῳ ἀνικανότητος καθορίζεται βάσει τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, προσαυξάνεται δὲ κατὰ τόσα πεντηκοστὰ ὅσα προκύπτουν ἐκ τοῦ γινομένου τοῦ ποσοστοῦ ἀναπηρίας ἐπὶ τὸν ὑπολειπόμενον, πρὸς συμπλήρωσιν 40 ἐτῶν, χρόνον ἀσφαλίσεως.

δ) Ἵνα ὁ κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφιον α' τῆς παρούσης παραγράφου ἐξερχόμενος, ἔχῃ δικαίωμα εἰς προσαύξησιν τῆς συντάξεώς του, δέον ὅπως κέκτηται δεκαετῆ πραγματικὸν χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ ὑπὸ μίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, ἀποκλειομένου τοῦ συνυπολογισμοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως εἰς ἕτερον ἀσφαλιστικὸν φορέα.

3. Ἡ σύνταξις τῶν Δικολάβων, τῶν Δικαστικῶν Ἐπιμελητῶν περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐχόντων ἅμα τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἐπιμελητοῦ Δικαστηρίων καὶ τῶν Κλητήρων τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, προσαυξάνεται κατὰ ποσοστὸν πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50%).

4. Κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν προσαυξάνεται καὶ ἡ σύνταξις τῶν Ἐπιμελητῶν Δικαστηρίων ἐν γένει καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐξόδου ἢ τοῦ θανάτου πενταετίαν ἐμισθοδοτήθησαν μὲ ἀποδοχὰς ἀντιστοιχούσας τοὐλάχιστον εἰς τὸν 9ον βαθμὸν τῆς δημοσίας ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας καὶ ἄνω.

5. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ σύνταξις τῶν εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους 3 καὶ 4 προσώπων, μετὰ τῆς ἐν αὐταῖς προσαυξήσεως, ὑπολείπεται τῆς ἐν ἐδαφίῳ ε' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατωτάτης συντάξεως, καταβάλλεται ἡ τελευταία αὕτη».

2. Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐδαφίου στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη τυχόντων μικτῆς συντάξεως, ἐκ τοῦ Ταμείου, καὶ μὴ δικαιωθέντων συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου, μόνον, διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ἑξῆς χρόνον ἐφ' ὅσον αἰτήσωνται τοῦτο ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συνταξιούχων τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 20.

Κατανομὴ ἀπονεμητέας συντάξεως εἰς οἰκογενείας.

1. Ἡ σύνταξις τῆς ἀτέκνου ἢ συντρεχούσης μετὰ τέκνων μὴ δικαιουμένων συντάξεως κατὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῶν χήρας συζύγου, συνίσταται εἰς 75% τῆς εἰς τὸν σύζυγον αὐτῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ὑπάρχουσι τέκνα τοῦ θανόντος δικαιούμενα συντάξεως κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρός των, ἡ σύνταξις κατανέμεται μεταξύ των κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

2. α) Ὑπαρχούσης χήρας καὶ ἑνὸς τέκνου ἡ εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέα ἢ ἀπονεμηθεῖσα σύνταξις ἀνήκει κατὰ 75% εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ κατὰ 25% εἰς τὸ τέκνον.

β) Ὑπαρχόντων χήρας καὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς τέκνων ἡ σύνταξις τῆς χήρας συζύγου περιορίζεται εἰς τὸ 50%, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος ἀνήκοντος εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

γ) Ἐκλείποντός τινος τῶν τέκνων ἢ διαγραφομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἡ εἰς αὐτὸ ἀνήκουσα σύνταξις προσαυξάνει τὴν σύνταξιν τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας ἀναλόγως κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ὁριζόμενα.

3. α) Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ ἐκλειπούσης ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν καθ' ὃν χρόνον ἐπῆλθε τὸ τοιοῦτον γεγονὸς ὑπάρχῃ ἓν τέκνον δικαιούμενον συντάξεως, ἡ σύνταξις τούτου συνίσταται εἰς τὸ 50% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Ἐὰν ὑπάρχωσι δύο τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἡ σύνταξίς των συνίσταται εἰς τὸ 75% κατ' ἴσας μερίδας, ἐὰν δὲ πλείονα, εἰς 100% κατ' ἴσας μερίδας.

β) Ἐκλείποντός τινος τῶν τέκνων ἢ ὁπωσδήποτε διαγραφομένου ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν συνταξιούχων, ἡ σύνταξις τῶν λοιπῶν προσαυξάνεται ἀναλόγως ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου.

4. α) Ἐὰν ὑπάρχῃ χήρα μήτηρ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου ἢ προκειμένου περὶ ἐξωγάμου, φυσικὴ μήτηρ αὐτοῦ καὶ δὲν συντρέχουν τέκνα τοῦ θανόντος, δικαιοῦται αὐ-

τη ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 25% τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως εἰς τὸν θανόντα. Μὴ συντρεχόντων τέκνων καὶ χήρας συζύγου τοῦ θανόντος, ἡ χήρα μήτηρ ἢ φυσικὴ μήτηρ δικαιοῦται συντάξεως ἴσης πρὸς τὰ 50% τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης.

β) Ἐὰν ἡ χήρα ἢ φυσικὴ μήτηρ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ἡ δικαιουμένη συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, συντρέχῃ μετὰ τέκνων ἢ χήρας συζύγου καὶ τέκνων τοῦ θανόντος ἐξομοιοῦται πρὸς τέκνον καὶ λαμβάνει σύνταξιν ἴσην πρὸς τὴν τοῦ τέκνου.

γ) Ἐκλειπούσης τῆς χήρας μητρὸς ἢ διαγραφομένης ἐκ δυνάμεως τῶν συνταξιούχων ἢ ἀπολεσάσης τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ἡ μερίς της προσαυξάνει ἀναλόγως τὴν σύνταξιν τῶν λοιπῶν συνδικαιούχων κατὰ τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις ὁριζόμενα.

5. Ὑπάρχοντος ἀπόρου πατρὸς τοῦ θανόντος ἐφαρμόζονται τὰ ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς χήρας μητρὸς ὁριζόμενα, ἀναλόγως.

6. Ἡ σύνταξις μητρὸς καὶ ἀδελφῶν τοῦ θανόντος συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, συνίσταται τῆς μὲν μητρὸς εἰς τὸ 25%, τῶν δὲ ἀδελφῶν εἰς τὸ 25% τῆς ἀνηκούσης τῷ θανόντι συντάξεως. Ἐὰν συντρέχωσι πλείονες ἀδελφαὶ ἡ σύνταξις τούτων δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ 50% κατανεμομένη κατ' ἴσας μερίδας.

7. Ἐὰν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος, κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω 4 καὶ 6 παραγράφους ποσοστὸν τῆς συντάξεως.

8. Ἡ σύνταξις τῶν ἀδελφῶν μὴ ὑπαρχούσης μητρός, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 50% τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

9. Ἐξαιρετικῶς ἡ σύνταξις τῆς χήρας συζύγου, οὔσης ἀπόρου καὶ μὴ συντρεχόντων τέκνων δικαιουμένων εἰς σύνταξιν, συνίσταται εἰς ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιοῦχος ἐκέκτητο 40ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑφίσταται τέκνον ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, ἡ σύνταξις κατανέμεται κατὰ τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζόμενα ποσοστά. Ἐκλιπόντος τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων ἢ ἀπολεσάντων τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, τὸ ποσοστὸν συντάξεως ἀνακαθορίζεται κατὰ τὰ προαναφερθέντα».

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δημιουργεῖται ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ προσώπου δικαίωμα πλειόνων συντάξεων ἐκ τοῦ Ταμείου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, εἰς τὸν δικαιοῦχον καταβάλλεται ἡ ἀνωτέρα κατὰ ποσὸν σύνταξις, ὡς καὶ ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ ποσοῦ τῆς ἧς δικαιοῦται ἑτέρας συντάξεως, μὴ ἐφαρμοζομένης διὰ τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος περὶ κατωτάτων ὁρίων συντάξεων.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἑτέρα σύνταξις καταβάλλεται ἄνευ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιορισμοῦ εἰς ἃς περιπτώσεις οἱ δικαιοῦχοι μιᾶς ἢ καὶ δύο συντάξεων εἶναι πλείονα τοῦ ἑνὸς πρόσωπα».

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ σύνταξις διακόπτεται:

α) Ἀφ' ἧς ὁ συνταξιοῦχος καταστῇ ἐκ νέου ἠσφαλισμένος, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφ. ε' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς χρονολογίας τῆς γνωματεύσεως τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ ὡς ἀνικάνου ἀρχικῶς κριθέντος.

β) Ἐὰν ἄγαμα θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφαί, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν κατ' ἰδίαν περιστάσεων, δύνανται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ προσπορίζωνται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐξ ἐργασίας ἢ περιουσίας αὐτῶν.

3. Ἀρθέντος τοῦ λόγου τῆς διακοπῆς ἐπὶ περιπτώσεων τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνός, καθ' ὃν ἐξέλιπεν ὁ λόγος οὗτος.

Εἰδικῶς, προκειμένης τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς προηγουμένης παραγράφου προσώπων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καθορίζει καὶ τὴν διάρκειαν τῆς συνταξιοδοτήσεως, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχυτέρα τῶν δύο (2) ἐτῶν, οὔτε μείζων τῶν τεσσάρων (4)».

2. Ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4507/1966 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τῶν Δικηγόρων, τῶν Συμβολαιογράφων, τροποποιήσεως τοῦ Κώδικος «περὶ Ταμείου Νομικῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» διάταξις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Συντάξεως τέκνου λόγῳ θανάτου δικαιοῦται παρὰ τοῦ Ταμείου Νομικῶν καὶ ἡ διαζευχθεῖσα ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ κοινῇ ὑπαιτιότητι θυγάτηρ ἀποβιώσαντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, ὡς καὶ ἐκείνη ἧς ὁ γάμος ἐλύθη συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός».

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4507/1966, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ ὑπ' αὐτῆς ἀπαιτούμεναι προϋποθέσεις ἀπονομῆς συντάξεως ὑφίστανται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβληθῇ αἴτησις συνταξιοδοτήσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύνταξις ἄρχεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 καὶ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 23.

Εἰδικαὶ παροχαί.

1. Χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ ἐπικουρικὴ παροχή:

α) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα ἠσφαλισμένου τελοῦντος ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἔχοντος συμπληρώσει 10ετῆ τοὐλάχιστον χρόνον ἀσφαλίσεως κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου αὐτῆς.

β) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα συνταξιούχου ἐξ ἰδίου δικαιώματος ἐκ τοῦ Ταμείου.

γ) Εἰς τὴν τὸ πρῶτον ἐρχομένην εἰς γάμον θυγατέρα λαμβάνουσαν σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ εἰς τὴν θυγατέρα τὴν μὴ λαμβάνουσαν σύνταξιν ἕνεκα τοῦ ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος λόγου διακοπῆς.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παροχὴ χορηγεῖται εἰς μίαν μόνον θυγατέρα.

3. Θυγάτηρ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου νοεῖται ἡ ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθεῖσα, ὡς καὶ ἡ ἐξώγαμος, ἐφ' ὅσον ἀνεγνωρίσθη ἑκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξομοιώθη πρὸς ἑκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, πάντοτε δὲ ἔναντι τῆς ἠσφαλισμένης μητρός, ὡς καὶ ἡ θετὴ θυγάτηρ, ἐφ' ὅσον συντρέχουσι δι' αὐτὴν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος.

4. Ἐν περιπτώσει ἀκυρώσεως ἢ λύσεως διαζυγίῳ ἢ θανάτῳ τοῦ συζύγου, τοῦ δι' ὃν ἐχορηγήθη ἡ εἰδικὴ παροχὴ γάμου, δὲν γεννᾶται δικαίωμα νέας εἰδικῆς παροχῆς, ἐν περιπτώσει τελέσεως ἑτέρου γάμου.

5. Ἡ εἰδικὴ παροχὴ ἀνέρχεται εἰς τὸ δωδεκαπλάσιον:

α) Ἐπὶ τῆς α' περιπτώσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἧς θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ ἠσφαλισμένος, ἐὰν καθίστατο συνταξιοῦχος κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

β) Ἐπὶ τῆς β' περιπτώσεως, τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἣν λαμβάνει ὁ συνταξιοῦχος πατὴρ ἢ μήτηρ κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

γ) Ἐπὶ τῆς γ' περιπτώσεως, τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος τῆς μηνιαίας συντάξεως, ἧς βάσει τοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεώς του θὰ ἐδικαιοῦτο ὁ θανὼν ἠσφαλισμένος ἢ συνταξιοῦχος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

6. Τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ πρὸς ἀπόληψιν εἰδικῆς παροχῆς καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

7. Οἱ ἠσφαλισμένοι καὶ συνταξιοῦχοι οἱ ἔχοντες θῆλυ τέκνον, μὴ ἐλθὸν εἰς γάμον ἢ ἀποκτῶντες τοιοῦτον, ἐκ νομίμου γάμου, ἢ νομιμοποιηθὲν ἢ ἐξώγαμον, ἀναγνωρισθὲν ἑκουσίως ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐξομοιωθὲν πρὸς ἑκουσίως ἀναγνωρισθὲν τέκνον αὐτοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ἀστ. Κώδικος, ἡ θετὴ θυγάτηρ ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ παρόντος ὡς καὶ ἡ ἔχουσα ἐξώγαμον τέκνον μήτηρ καὶ αἱ ἤδη συνταξιοδοτούμεναι οἰκογένειαι ἐν αἷς περιλαμβάνεται καὶ ἄγαμος θυγάτηρ δικαιουμένη εἰδικῆς παροχῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορὰν κατὰ μῆνα οἱ μὲν τῆς πρώτης τάξεως ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα (60), οἱ δὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἐκ δραχμῶν τεσσαράκοντα (40), ἐπὶ μίαν εἰκοσαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ ἀπὸ τῆς γεννήσεως, νομιμοποιήσεως, ἀναγνωρίσεως ἢ υἱοθεσίας τοῦ τέκνου, ἐφ' ὅσον τοιοῦτον γεγονὸς λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου.

8. Ἐν καθυστερήσει καταβολῆς τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς, ἐπιβάλλεται προσαύξησις ἐπ' αὐτῆς 5% ἐτησίως, ἀφ' ἧς ἦτο αὕτη καταβλητέα καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως.

9. Οἱ εἰς τὴν παράγραφον 7 ἀναφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς εἰσφορᾶς, ἐὰν δηλώσουν ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν ἀπόληψιν τῆς ὡς ἄνω εἰδικῆς παροχῆς. Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς τοιαύτης δηλώσεως, ἥτις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν, τὸ θῆλυ τέκνον στερεῖται τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης παροχῆς, αἱ διὰ τὴν αἰτίαν δὲ ταύτην ἀποδοθεῖσαι διὰ τὸν μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως χρόνον, εἰσφοραὶ δὲν ἐπιστρέφονται.

10. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς ἄνω ὁριζομένης εἰσφορᾶς καθορίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

11. Ἐὰν δὲν ἔχῃ καταβληθῆ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσφορά, ἤτοι δι' ὅλον τὸ ἐν αὐτῷ εἰκοσαετὲς διάστημα, ἐπιστάντος τοῦ χρόνου, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταβολῆς τῆς εἰδικῆς παροχῆς κρατεῖται ἐκ ταύτης ὑποχρεωτικῶς τὸ μὴ καταβληθὲν ποσὸν τοῦ ὑπολοίπου χρονικοῦ διαστήματος μετὰ τῆς τυχὸν ὀφειλομένης προσαυξήσεως».

Ἄρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ διὰ τὴν γένεσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὴν ἐπαύξησιν ταύτης ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις σωματικὴ ἢ διανοητικὴ ἀνικανότης, αὕτη βεβαιοῦται ὑπὸ Πρωτοβαθμίου ἢ ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως προσφυγῆς, ὑπὸ Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἐξ ἰατρῶν.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν ἰατρῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἐκ πέντε ἰατρῶν, ἐξ ὧν τέσσαρες ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου καὶ ὁ πέμπτος ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου.

Ἡ Πρωτοβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐνόρκως περὶ τῆς ἀνικανότητος ἢ μὴ τοῦ ἐξεταζομένου καὶ καθορίζει ποσοστὸν εἰς ἑκατοστὰ (βαθμὸν) τῆς βεβαιωθείσης ἀνικανότητος καὶ τὴν πιθανὴν διάρκειαν αὐτῆς.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐπιτροπῆς ἀσκουμένη ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ Ταμείου ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Δευτεροβάθμιος Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐνόρκως ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς καὶ ἡ ἀπόφασίς της εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ταμεῖον.

Ἡ δαπάνη διαδικασίας καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῆς Πρωτοβαθμίου ἰατρικῆς Ἐπιτροπῆς βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν ἠσφαλισμένον, τῆς Δευτεροβαθμίου δὲ τὸν προσφεύγοντα.

Ἡ αἴτησις τοῦ ἠσφαλισμένου διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος δέον νὰ ὑποβάληται ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἐντὸς ἓξ μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήξεώς της, προκειμένου δὲ περὶ ἐνηλικιωθέντος ἄρρενος ἀνικάνου τέκνου ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν βεβαίωσις τῆς ἀνικανότητος ὡς καὶ τοῦ βαθμοῦ ταύτης ἐμμίσθων ἠσφαλισμένων ὅταν ἀνεγνωρίσθη αὐτοῖς δικαίωμα συντάξεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου λόγῳ παθήσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἕνεκεν ταύτης.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἅπαξ νὰ παραπέμπῃ τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐκ νέου εἰς ἰατρικὴν ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ὁρισθέντος χρόνου ἀνικανότητος».

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«7. Ὅπου ἐν τῇ κειμένῃ περὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν νομοθεσίᾳ, τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ ἡ ἐπαύξησις ταύτης ἤρτηται ἐκ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ δικαιούχου ὡς ἀπόρου ἢ μὴ εὐπόρου ἢ μὴ προσποριζομένου τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐξ ἐργασίας ἢ περιουσίας, ἡ κρίσις λαμβάνει χώραν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑφισταμένης, κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τοῦ ἀντιστοίχου δικαιώματος, ἐν γένει οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν τοιοῦτον χαρακτηρισμὸν ἁπάντων τῶν εἰσοδημάτων ἐκ περιουσίας ἢ μισθῶν ἢ συντάξεων ἐκ τοῦ Δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. πλὴν τοῦ Τ.Ν. Ἡ περὶ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων αἴτησις δέον νὰ ὑποβάλλεται ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀποκτήσεως τοῦ δικαιώματος. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπόλλυται πᾶν δικαίωμα.

Προκειμένου περὶ συνταξιοδοτουμένων θηλέων τέκνων, συμπληρωσάντων τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἡ ἄνω προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ταύτης.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἤθελεν ἐπέλθει μείωσις τῆς ἀρχικῶς ἀπονεμηθείσης συντάξεως ἕνεκα λόγων μὴ συνδεομένων πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, οὗτος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ὕπαρξιν ἀπορίας, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀπαιτεῖται ὡς προϋπόθεσις ἐπαυξήσεως τῆς συντάξεως, δι' αἰτήσεως, ὑποβαλλομένης ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων (4) μηνῶν ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη ὁ λόγος προβολῆς τῆς ἀπορίας, διὰ δὲ τὰς δημιουργηθείσας ἤδη περιπτώσεις ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀνεξαρτήτως χρόνου γενέσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος».

Ἄρθρον 15.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 589/1968 «περὶ τακτοποιήσεως ὀφειλῶν ἔναντι τοῦ Ταμείου καὶ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. καὶ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δικηγόρων Ἀθηνῶν», ἀντικαθίσταται οὕτω:

«3. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Π. Δ/των, ἢ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, εἴτε δι' ἐνσήμων εἴτε κατὰ διάφορον τρόπον εἰσπραττομένων, ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν προστίμου μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀξίας τοῦ μὴ καταβληθέντος ἢ μὴ προσηκόντως καταβληθέντος πόρου, ὀφειλομένου ἐντόκως μὲ τὸν ἑκάστοτε τόκον ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιβαλλούσης τοῦτο ἀποφάσεως.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται πρόστιμον ἐπιβάλλεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 16.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«8. α) Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ ἠσφαλισμένοι δὲν ἐκπληροῦσι τὴν ἐν ἐδαφίῳ γ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ἀναφερομένην ὑποχρέωσιν τῆς τηρήσεως ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου ἢ ἐλλιπῶς τηροῦσι τοῦτο, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐξοφλήσωσι τὴν ἐντεῦθεν ὀφειλήν των ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διμήνου προθεσμίας παραδόσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ βιβλιαρίου, προσηυξημένην κατὰ 2% δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως.

β) Μὴ ἐξοφλουμένης ὁλοσχερῶς τῆς ὀφειλῆς ἐντὸς τῆς τριετίας, δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον ἀσφαλίσεως τὸ χρονικὸν διάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνάγεται ἡ μὴ ἐξοφληθεῖσα ὀφειλή».

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῆς μὴ συμπιπτούσης πρὸς χρόνον ἀσφαλίσεως προϋπηρεσίας τῆς διανυθείσης ἐν Ἑλλάδι ἢ Αἰγύπτῳ ὑπό τινα τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ἰδιοτήτων, ὡς καὶ χρόνον μέχρι πέντε ἐτῶν ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των ὡς Δημοσίων Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἢ ὡς ὑπαλλήλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, ἢ ἐκ τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των ὡς Καθηγητῶν τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἱδρυμάτων, ἢ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ὡς ἐκπαιδευτικῶν εἰς σχολεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων Κύπρου, Δωδεκανήσου, Βορείου Ἠπείρου, Τουρκίας καὶ Αἰγύπτου ἢ ἐκ Δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ἐν Β. Ἠπείρῳ ἢ ἐκ τῆς εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ὑπηρεσίας των.

Προκειμένου περὶ τῶν καταστάντων ἠσφαλισμένων μετὰ τὴν 1.1.1961, αἱ ὡς ἄνω ὑπηρεσίαι, δύνανται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ὑπελογίσθησαν ἢ δὲν εἶναι ὑπολογιστέαι κατὰ τὸν χρόνον ἀναγνωρίσεως διὰ τὴν ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ ἄλλου ὀργανισμοῦ συνταξιοδότησίν των».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τῆς ὑπ' ἀριθ. 165 ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1963 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν.Δ. 4377/1964 «περὶ εἰδικῶν μέτρων τῶν ἐξ Αἰγύπτου Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ὁμογενῶν», ὡς καὶ τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 4577)1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ «περὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰθιοπίας ἐπαναπατρισθέντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1972 καὶ ἐφεξῆς ἐπαναπατριζομένων δικηγόρων.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως:

«3. Οἱ ἠσφαλισμένοι δικολάβοι δικαιοῦνται εἰς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τοῦ χρόνου ἀπὸ τῆς ὁρκίσεώς των ὡς δικολάβων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Νομικῶν ἤσκουν τὸ ἐπάγγελμά των, καὶ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν ὅτι ὁ χρόνος οὗτος μετὰ πάσης ἑτέρας ἀναγνωριστέας κατὰ νόμον προϋπηρεσίας, δὲν δύναται εἰς οἱανδήποτε περίπτωσιν νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ εἴκοσιν ἑπτὰ (27) ἔτη».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966 προστίθεται τρίτον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ μεσολαβῆσαν ἀπὸ τῆς διαγραφῆς μέχρι τῆς ἐπανεγγραφῆς χρονικὸν διάστημα εἶναι μεῖζον τῶν ἓξ (6) ἐτῶν, τὰ περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια πρόσωπα, δικαιοῦνται, ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις καὶ τοὺς ὅρους τούτων, ὅπως ἀναγνωρίσουν εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν καὶ τὸν Κλάδον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων χρόνον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ χρόνου στερήσεως τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος καὶ πάντως οὐχὶ μείζονα τῶν ἓξ (6) ἐτῶν».

3. Ἡ διάταξις τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966, ἡ προστεθεῖσα διὰ τῆς παρ. 2 του παρόντος, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4507/1966 ἐξελθόντας τῆς ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας τούτων, ἡ δὲ ἐκ τῆς προσμετρήσεως τοῦ διὰ τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως παρεχομένου χρόνου προσαύξησις τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιοδοτηθέντες καὶ οἱ συνταξιοδοτηθεῖσαι οἰκογένειαι ἠσφαλισμένων, ὡς καὶ οἱ ἐφ' ἑξῆς ἐξερχόμενοι τῆς ἀσφαλίσεως ἠσφαλισμένοι ἢ συνταξιοδοτούμεναι οἰκογένειαι ἠσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων, μὴ ἀναγνωρίσαντες χρόνον πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας πλέον τῆς 45ετίας, δικαιοῦνται ὅπως ζητήσωσι τὴν προσμέτρησιν τοῦ μὴ ἀναγνωρισθέντος χρόνου προϋπηρεσίας, διὰ καταβολῆς τῶν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις ἀντιστοίχων ποσῶν, ἐπὶ σκοπῷ προσαυξήσεως τῆς συντάξεως».

2. Ἡ αἴτησις περὶ προσμετρήσεως τοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, χρόνου ἀσφαλίσεως, ὑποβάλλεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἡ δὲ συνεπείᾳ ταύτης προσαύξησις τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων διατάξεων ὁριζομένων ποσῶν ἐξαγορᾶς διὰ τὴν προσμέτρησιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται ὑπηρεσίας, ὁπωσδήποτε δὲ οὐχὶ ἐνωρίτερον τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 43 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἠσφαλισμέναι ἀποχωροῦσαι τῆς ὑπηρεσίας δικαιοῦνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει χρόνον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως 15 ἐτῶν, ἄνευ συνυπολογισμοῦ πλασματικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἶναι ἔγγαμοι. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν χηρείᾳ ἢ ἐν διαζεύξει, κατ' ἀμφοτέρας ὅμως τὰς περιπτώσεις μετ' ἀνηλίκων τέκνων».

Ἄρθρον 21.

1. Θυγατέρες συνταξιούχων τῶν ὁποίων τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐγεννήθη πρὸ τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 συνεχίζουν συνταξιοδοτούμεναι καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας των μόνον, ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται λόγος διακοπῆς κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. β' τοῦ ἄρθρου 22 καὶ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς αἱ διατάξεις αὗται ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς προηγουμένης παραγράφου ἄρχεται μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 189/67 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν τοῦ Ταμείου Νομικῶν» προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα οὕτω:

«3. Τὸ εἰς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀναγραφόμενον ποσὸν δι' ἔξοδα κηδείας ὁρίζεται δι' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου, μηνιαίας συντάξεως γήρατος τῆς ἀναλογούσης εἰς ἠσφαλισμένον Α' τάξεως ἔχοντα τριακονταπενταετῆ ὑπηρεσίαν. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὁρίζεται καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς ὡς ἄνω διατάξεως ἀνώτατον ὅριον ἐξόδων κηδείας».

Ἄρθρον 23.

1. Δικηγόροι, ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἐφ' ἑξῆς ἀσφαλιζόμενοι εἰς τοῦτο δικαιοῦνται, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῶν παραγρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/66, ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Α. Ν. 189/1967, εἰς ἀναγνώρισιν δύο ἐτῶν, πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, λογιζομένων καὶ τῶν ἐτῶν τούτων ὡς χρόνου ἀσφαλίσεως.

2. Συνταξιοῦχοι τοῦ Ταμείου ἐξελθόντες πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν δικαιοῦνται ὅπως ἀναγνωρίσωσι δι' ἐξαγορᾶς, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, μέχρι δύο ἐτῶν πλασματικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4507/1966, ὡς αὗται ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Α.Ν. 189/1967, ἐφ' ὅσον ὑποβάλωσι σχετικὴν αἴτησιν ἐντὸς ἓξ (6) μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἡ ἐκ τῆς προσμετρήσεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πλασματικῆς ὑπηρεσίας προσαύξησις τῆς συντάξεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐξαγορᾶς τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας.

4. Συνταξιοῦχοι τοῦ Ταμείου καὶ οἰκογένειαι αὐτῶν ἀπολέσαντες τὸ δικαίωμα ἀναγνωρίσεως τῆς περὶ ἧς ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πλασματικῆς ὑπηρεσίας, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου, συμφώνως πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, ἐνασκήσεως τούτου, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσωσιν, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τῆς παραγράφου ταύτης τὴν μὴ ἀναγνωρισθεῖσαν ὑπηρεσίαν, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς προηγουμένης παραγράφου 3.

Ἄρθρον 24.

Ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀπονεμόμεναι συντάξεις αναπροσαρμόζονται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνός.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐκ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων (Κ.Ε.Α.Δ.) δικαιοῦνται μηνιαίας παροχῆς μόνον οἱ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ δικηγόρου ἐξερχόμενοι τῆς ἀσφαλίσεως καὶ δικαιωθέντες συντάξεως, ἐκ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ταύτην.

2. Οἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεώς των εἰς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν, ἀποβαλόντες τὴν δικηγορικὴν ἰδιότητα καὶ διατηροῦντες τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ Νομικῶν ἀσφάλισίν των, ὑπὸ ἑτέραν τοιαύτην, δικαιοῦνται παροχῆς ἐκ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. συντρεχουσῶν τῶν περὶ ἀπονομῆς παροχῆς ἐκ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ. προϋποθέσεων κατὰ τὸν χρόνον ἐξόδου ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ Κ.Ε.Α.Δ., μετὰ τὴν ἐκ τοῦ Ταμείου Νομικῶν συνταξιοδότησίν των ὑπὸ τὴν ἑτέραν ἰδιότητα, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνουν ἐπικουρικὴν σύνταξιν ἐξ ἑτέρου Ἐπικουρικοῦ Ταμείου, ἐπιστρεφομένων τῶν εἰσφορῶν ἀτόκως ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ Κ.Ε.Α.Δ., παρεχομένη μηνιαία παροχή, καθορίζεται εἰς ποσὸν δραχμῶν ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τῶν συντάξίμων ἐτῶν ἐπὶ τὸν ἰσχύοντα ἑκάστοτε συντελεστὴν ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου, μὴ ἀναγνωριζομένου δικαιώματος ἐπικουρικῆς παροχῆς διὰ τὴν πλέον τῶν τεσσαράκοντα (40) ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

4. Ἡ περίπτωσις Α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 428/1961 Β. Δ/τος «περὶ τοῦ Κλάδου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Δικηγόρων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Α. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἐγγάμου ἠσφαλισμένου ἔχοντος συμπληρώσει χρόνον ἀσφαλίσεως 10 ἐτῶν ἢ ἐγγάμου συνταξιούχου τοῦ Κλάδου, ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ ἀνήλικα νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως πλήρως ἀναγνωρισθέντα, ὡς καὶ τὰ ἐξώγαμα ἔναντι τῆς ἠσφαλισμένης μητρός, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, τέκνα. Πρὸς τὰ ἀνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται, τὰ ἄγαμα, ἐνήλικα μέν, ἀλλ' ἄπορα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε διαρκούσης τῆς ἀνηλικότητός των ὡς καὶ τὰ ἄγαμα ἐνήλικα, τὰ μὴ ὑπερβάντα τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν σπουδασταὶ Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Δικαίωμα παροχῆς τῆς χήρας συζύγου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου γεννᾶται, ἐὰν ὁ γάμος τούτου ἐτελέσθη ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του, ὁπωσδήποτε ἐπερχομένου.

Ἡ προϋπόθεσις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται ἐὰν ὑπάρχῃ τέκνον ἐκ τοῦ γάμου γεννηθὲν ἢ δι' αὐτοῦ νομιμοποιηθέν».

Ἄρθρον 26.

1. Οἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τελεσθέντες γάμοι ἀναγνωρίζονται κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς αὕτη τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἡ καταβολὴ τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοῦ διενεργηθῇ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ δικαίωμα συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω καταβολῆς ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

2. Προκειμένου περὶ γάμου τελεσθέντος καὶ ἐξαγορασθέντος ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου δημιουργεῖται δικαίωμα συντάξεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προϋποθέσεις.

Ἄρθρον 27.

Συνταξιοῦχοι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ὁποίων συντρέχει δικαίωμα ἀπολήψεως ἑτέρας συντάξεως, κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος, δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγνώρισιν τούτου διὰ τὸν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ἑξῆς χρόνον καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ διατάξει ταύτῃ περιορισμούς, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 28.

Τὸ δικαίωμα τῶν θετῶν θυγατέρων, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2ε τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος, πρὸς ἀπόληψιν ἐφ' ἅπαξ εἰδικῆς παροχῆς, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 29.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«7. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1 ἕως 4 καὶ 6 ἀναγνώρισις καὶ ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας, ὡς καὶ πλασματικῆς τοιαύτης, ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ἠσφαλισμένου, τὸ ὁποῖον οὗτος δύναται νὰ ἀσκήσῃ δι' ὁλόκληρον ἢ μέρος τῆς

προϋπηρεσίας ταύτης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀσφαλίσεώς του, τοῦ δικαιώματος τούτου ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτοῦ. Τὸ δικαίωμα ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὑπὸ τοῦ συνταξιούχου, ὡς καὶ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου καὶ μετὰ τὴν λῆψιν τῆς περὶ συνταξιοδοτήσεως ἀποφάσεως καὶ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ ταύτης, τὸ δὲ κατὰ συνυπολογισμὸν τῆς ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας προκύπτον ποσὸν ἢ προσαύξησις, ἄρχεται καταβαλλομένη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς τῆς ἐξαγορᾶς».

Ἄρθρον 30.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἀντικαθίστατα: ὡς ἀκολούθως:

«Ἄρθρον 28. 1. Καταβολαὶ παρ' ἠσφαλισμένου ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς καὶ κρατήσεις, πρὸς ἐκπλήρωσιν οἱασδήποτε ἀσφαλιστικῆς αὐτοῦ ὑποχρεώσεως, ἢ πρὸς ἐξαγορὰν οἱασδήποτε πραγματικῆς ἢ πλασματικῆς προϋπηρεσίας, νομίμως γενόμεναι, δὲν ἐπιστρέφονται καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν δικαιοῦται συντάξεως αὐτὸς ἢ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ».

2. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας καταβολάς.

Ἄρθρον 31.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 προστίθενται παράγρ. 3 καὶ 4 ἔχουσαι, ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐν περιπτώσει θανάτου, πρὸ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως, τῶν περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀναπήρων ἢ ἀνικάνων, τὰ κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς αὐτῆς, δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐν λόγῳ ἠσφαλισμένων.

4. Ἀνάπηροι εἰρηνικῆς περιόδου (Ν. 1370/44), λαμβάνοντες σύνταξιν ἕνεκα τῆς ἀναπηρίας των παρὰ τοῦ Δημοσίου, ἔχοντες εἰκοσαετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ ἐξερχόμενοι ταύτης, δικαιοῦνται συντάξεως ἀντιστοιχούσης εἰς 25ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν. Οὗτοι, πέραν τῆς συντάξεως ταύτης, δικαιοῦνται ὅπως ἀναγνωρίσουν δι' ἐξαγορᾶς, κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος, ὡς χρόνον ἀσφαλίσεως, 5 ἔτη, μὴ δυναμένης πάντως τῆς συντάξεώς των, διὰ τῆς προσμετρήσεως τοῦ χρόνου τούτου, νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀντιστοιχοῦσαν εἰς χρόνον ἀσφαλίσεως 40 ἐτῶν».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς οἰκογενείας, ὧν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβάλουν αἴτησιν, εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναφέρεται ἀπαραιτήτως καὶ ὁ πρὸς ἀναγνώρισιν δι' ἐξαγορᾶς, χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ὑποβληθείσης ἐμπροθέσμως τῆς αἰτήσεως, τὸ μὲν δικαίωμα χορηγήσεως συντάξεως βάσει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ δὲ δικαίωμα χορηγήσεως ηὐξημένης συντάξεως διὰ προσμετρήσεως τοῦ μέχρι 10 ἐτῶν χρόνου ἀσφαλίσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν του ὀφειλομένου ποσοῦ.

3. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἡ προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξελθόντων τῆς ἀσφαλίσεως πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, ἐφ' ὅσον, ἐντὸς ἀποκλειστικῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβάλουν αἴτησιν εἰς ἣν δέον ὅπως ἀναφέρεται ἀπαραιτήτως καὶ ὁ πρὸς ἀναγνώρισιν, δι' ἐξαγορᾶς, χρόνος ἀσφαλίσεως.

Ὑποβληθείσης ἐμπροθέσμως τῆς αἰτήσεως, τὸ μὲν δικαίωμα χορηγήσεως συντάξεως, βάσει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὸ δὲ δικαίωμα χορηγήσεως ηὐξημένης συντάξεως διὰ προσμετρήσεως τοῦ μέχρι πέντε (5) ἐτῶν χρόνου ἀσφαλίσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν του ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 32.

1. Ὀφειλαὶ τῶν συνταξιούχων, κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1976, πρὸς τὸ Ταμεῖον Νομικῶν ἐξ ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Παροχῶν Ἀσθενείας καὶ Μητρότητος τοῦ ΙΚΑ, ἀναγόμεναι εἰς χρονικὰς περιόδους ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1973 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1976, ἀποσβέννυνται, τυχὸν δὲ καταβληθέντα ποσὰ εἰς ἐξόφλησιν αὐτῶν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους.

2. Ἡ ἀπόσβεσις ἢ ἐπιστροφὴ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ὀφειλῶν ἢ ποσῶν βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ταμείου Νομικῶν τῆς χρήσεως 1977.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Θυγατέρες ἢ ἀδελφαὶ τῶν περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ Α.Ν. 967/1946 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου Νομικῶν εἰς σύζυγον καὶ τέκνα τῶν ἐκτελεσθέντων ὑπὸ τῶν στρατευμάτων κατοχῆς» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 285/1947 «περὶ διατάξεών τινων ἀφορωσῶν τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Νομικῶν» ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, ἀνακτοῦν, ὑπὸ τοὺς ἑκάστοτε ἰσχύοντας ὅρους καὶ περιορισμούς, τὸ δικαίωμα ἀπολαυῆς τῆς κατὰ τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις συντάξεως, κατανεμομένης συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ παρόντος, ἂν ὁ γάμος των ἤθελεν ἀκυρωθῇ ἢ λυθῇ, λόγῳ θανάτου ἢ διαζυγίου, ἀπαγγελλομένου οὐχὶ ἀποκλειστικὴ ὑπαιτιότητι τούτων καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα εἶναι ἄπορα».

2. Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, ἡ προστεθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ θήλεα τέκνα ἢ ἀδελφάς, ὧν ὁ γάμος ἠκυρώθη ἢ ἐλύθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ ταύτης, ὑποβληθῇ ἡ περὶ ἀνακτήσεως τῆς συντάξεως αἴτησις.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ σύνταξις ἄρχεται κατὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 ὁριζόμενα καὶ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 34.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Νομικῶν (Β. Δ/γμα 248/1962 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀπὸ 28.1.1952 (ΦΕΚ 40/23.2.1952 τ. Α') καὶ 18.2.1959 (ΦΕΚ 44/7.3.1959 τ. Α') Β. Διαταγμάτων «περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου Νομικῶν» (ΦΕΚ 63/18.4.1962 τ. Α'), ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. α. Ὁ ἠσφαλισμένος δικαιοῦται ἐπικουρικῆς συντάξεως μετὰ τὴν συμπλήρωσιν παρὰ τῷ Ταμείῳ τῶν αὐτῶν τοὐλάχιστον προϋποθέσεων αἵτινες ἑκάστοτε ἀπαιτοῦνται πρὸς θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἐκ τοῦ φορέως κυρίας Ἀσφαλίσεως.

β. Διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν χρονικῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως ὑπολογίζεται καὶ ὁ δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 ἀναγνωριζόμενος χρόνος ἀσφαλίσεως».

Ἄρθρον 35.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δύνανται νὰ κωδικοποιηθοῦν

αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4114/1960 «περὶ Ταμείου Νομικῶν» ὡς ἔχουν αὗται τροποποιηθῆ, ἐπιτρεπομένης τῆς μεταβολῆς τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας.

Ἄρθρον 36.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται: α) τὸ ἐδάφιον γ΄ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, β) τὰ ἐδάφια ε΄, στ΄ καὶ ι΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 10, ὡς καὶ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Ν.Δ. 4114/1960, καταργουμένης ἐφ' ἑξῆς τῆς ὑποχρεώσεως «περὶ ἀποδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 691/1943 εἰσφορῶν τῶν ὑποχρέων τῶν ἐπὶ παγίᾳ ἀντιμισθίᾳ δικηγόρων» καὶ γ) πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 37.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μηνός, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 733

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου (Β.Δ. 657/1971) καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 16 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας προστίθεται περίπτωσις ὑπ' ἀριθ. 12 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«12) αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως οἱασδήποτε μορφῆς διὰ ζημίας αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν ἐξ αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν δικαιουμένων ἢ τῶν διαδόχων των καὶ τῶν εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, ὡς καὶ ἀπαιτήσεις, ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων των».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 270 Κώδ. Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 270. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου οἱ διάδικοι πρέπει νὰ προτείνουν καὶ νὰ προσάγουν πάντα τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν των ἀποδεικτικὰ μέσα, ἄλλως ταῦτα εἶναι ἀπαράδεκτα. Ὁ εἰρηνοδίκης λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰ προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ μέσα καὶ δύναται, ἄνευ ἐκδόσεως ἀποφάσεως περὶ ἀποδείξεως, νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασιν. Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰρηνοδίκου τὰ προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ μέσα δὲν εἶναι ἐπαρκῆ, οὗτος ἐκδίδει προδικαστικὴν ἀπόφασιν πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν. Οἱ διάδικοι κατὰ τὴν μετ' ἀπόδειξιν συζήτησιν ὑποχρεοῦνται νὰ προσκομίσουν ἐκ νέου καὶ τὰ κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν προσαχθέντα ἔγγραφα ἀποδεικτικὰ μέσα, ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ προγενεστέρας συζητήσεως».

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 650 Κώδ. Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικὰ μέσα. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται κατὰ τὴν δικάσιμον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὁρίσῃ κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιόν του, διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, μὴ προσαπαιτουμένης κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Ἔνορκοι βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τοὐλάχιστον ὡρῶν».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 671 Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ δικαστήριον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν καὶ μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ἀποδεικτικὰ μέσα. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται κατὰ τὴν δικάσιμον. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ὁρίσῃ κατὰ τὴν δικάσιμον, ἐὰν κρίνῃ ἀναγκαῖον, ἄλλην ἡμέραν καὶ ὥραν πρὸς ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐνώπιόν του, διὰ προφορικῆς ἀνακοινώσεώς του καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά, μὴ προσαπαιτουμένης κλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων νὰ ἐμφανισθοῦν κατὰ τὴν ἐξέτασιν. Ἔνορκοι βεβαιώσεις ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον ἐὰν ἐγένοντο μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀντιδίκου πρὸ εἴκοσι τεσσάρων τοὐλάχιστον ὡρῶν».

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ βιβλίον τέταρτον τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας μετὰ τὸ κεφάλαιον Η΄ προστίθενται κεφάλαια Θ΄ καὶ Ι΄, τὰ ὁποῖα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Κεφάλαιον Θ΄.

Διαφοραὶ διὰ ζημίας ἐξ αὐτοκινήτου, ὡς καὶ ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 681 Α.

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 666, 667 καὶ 670 ἕως 676, ἀναλόγως ἐφαρμοζομένων, δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι ἀπαιτήσεις ἀποζημιώσεως οἱασδήποτε μορφῆς διὰ ζημίας αἱ ὁποῖαι προεκλήθησαν ἐξ αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν δικαιουμένων ἢ τῶν διαδόχων των καὶ τῶν εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν, ὡς καὶ ἀπαιτήσεις, ἐκ συμβάσεως ἀσφαλίσεως αὐτοκινήτου μεταξὺ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν καὶ τῶν ἠσφαλισμένων ἢ τῶν διαδόχων αὐτῶν».

Κεφάλαιον Ι΄.

Διαφοραὶ ἀφορῶσαι διατροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν τέκνων.

Ἄρθρον 681 Β.

1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 666 παρ. 1, 667 καὶ 670 ἕως 676 δικάζονται αἱ διαφοραὶ αἱ ἀφορῶσαι α) τὸν καθορισμόν, τὴν μείωσιν ἢ τὴν αὔξησιν διατροφῆς ὀφειλομένης λόγῳ γάμου, διαζυγίου, συγγενείας ἢ ἀναγνωρίσεως τῆς πατρότητος, ὡς καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς συνεισφορᾶς τῆς γυναικὸς διὰ τὰ βάρη τοῦ γάμου ἢ ἐν διαζυγίῳ διὰ

τὴν διατροφὴν τοῦ τέκνου καὶ 6) τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τῶν τέκνων καὶ ἰδίᾳ τὴν ἀνατροφήν, ἐπίβλεψιν, ἐκπαίδευσιν, προσδιορισμὸν τῆς κατοικίας αὐτῶν, καὶ τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων σωφρονιστικῶν μέτρων, ὡς καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν αὐτῶν μετὰ τῶν γονέων.

2. Αἱ ἐν παραγρ. 1 διαφοραὶ ἐὰν ἑνωθοῦν μετά τινος τῶν ἐν ἄρθροις 592 παράγρ. 1 ἢ 614 παρ. 1 διαφορῶν, δικάζονται κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 593—612 ἢ 615—622».

Ἄρθρον 6.

Ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 270 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ὡς καὶ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 681 Α καὶ 681 Β τοῦ Κώδ. Πολ. Δικονομίας, ὡς ταῦτα προστίθενται εἰς τοῦτον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, μὴ συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδικάζονται κατὰ περίπτωσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων. Ὑποθέσεις συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἴτε ἐξεδόθη ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις ὁριστικὴ ἢ μὴ εἴτε δὲν ἐξεδόθη, ἐξακολουθοῦν μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως ἢ μέχρις οὗ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος, νὰ δικάζωνται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ τριῶν δικαστῶν, συμπεριλαμβανομένου τοῦ προέδρου καὶ ἐκ τοῦ γραμματέως, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 1266/1972 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων» διαφορῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ ἐφετεῖον συγκροτεῖται ἐκ πέντε δικαστῶν».

Ἄρθρον 8.

Οἱ εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου πρωτοδικείου ὑπηρετοῦντες εἰρηνοδίκαι καὶ πταισματοδίκαι εἶναι ἁρμόδιοι πρὸς ἐκδίκασιν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων ὅλης τῆς περιφερείας τοῦ πρωτοδικείου. Κατόπιν παραγγελίας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν οὗτοι ἀναπληροῦν ἀλλήλους ἐν περιπτώσει ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἐλλείψεώς τινος ἐξ αὐτῶν. Ὁμοίως οἱ εἰς τὴν αὐτὴν πρωτοδικειακὴν περιφέρειαν ὑπηρετοῦντες εἰρηνοδίκαι ἢ πταισματοδίκαι, δύνανται κατόπιν παραγγελίας τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ηὐξημένων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν νὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν ἕδραν ἄλλου εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου τῆς ἕδρας ἢ τῆς περιφερείας τοῦ πρωτοδικείου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐκεῖ ὑπηρετούντων εἰρηνοδικῶν ἢ πταισματοδικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 702/1977 «περὶ ὑπαγωγῆς ὑποθέσεων εἰς τὰ διοικητικὰ δικαστήρια, ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 170/1973 «περὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας», ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τούτου.

2. Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἥν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 36 παρ. 2 τοῦ παρόντος, καθίστανται ἁρμόδια τὰ τριμελῆ διοικητικὰ πρωτοδικεῖα πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 διαφορῶν καὶ προσφυγῶν, καταργοῦνται: α) Αἱ κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων παρέχεται ἡ δυνατότης ἀσκήσεως καὶ δευτέρας ἁπλῆς ἢ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς κατὰ πράξεως ἐκδοθείσης ἐπὶ ἐνδικοφανοῦς διοικητικῆς προσφυγῆς καὶ 6) τὰ ὑφιστάμενα εἰδικὰ πρὸς ἐκδίκασιν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσφυγῶν δευτέρου βαθμοῦ ὄργανα.

3. Αἱ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν τριμελῶν διοικητικῶν πρωτοδικείων, συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν καταργουμένων ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραγράφου δευτεροβαθμίων ὀργάνων κρίσεως ἐφέσεις ἐκδικάζονται ὑπ' αὐτῶν, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ πρωτοδικείου».

2. Αἱ παράγραφοι 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 702/1977 λαμβάνουν ἀντιστοίχως τοὺς ἀριθμοὺς 4, 5, 6 καὶ 7.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἑξήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1977

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, καὶ τὸ Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ.15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I Εἰς τὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ.20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνων. Ἑταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	»	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν.148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρ. Περιωρισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
II Εἰς τὸ τεῦχος Τέταρτον, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβληθὲν ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ τεύχει Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ – ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ